

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613204300
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2014:2613204300.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Senici sudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci navrhovateľky: K. G., nar. XX.X.XXXX, C. K., E. XXX/XX, Š. X.Č. K., právne zastúpená: JUDr. Mária Trylčová, advokátka, Senica, J. Kráľa 738/12, proti odporcom: 1. A. Q., nar. XX.X.XXXX, C. K., Č. XXX, Š. X.B. K., právne zastúpený: JUDr. Edita Lehocká, advokátka, Šaštín - Stráže, Štúrova 1267, 2. Poľnohospodárske družstvo Senica, Senica, Čáčov I. 163, IČO 00203670, právne zastúpený: JUDr. Ivan Siráň, advokát, Gbely, Učňovská 653, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi v 1. rade náhradu trov konania za súdny poplatok v sume 33,00 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 295,08 €, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu v 1. rade.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 273,29 €, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu v 2. rade.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 24.4.2013 domáhala toho, aby súd určil, že zmluva o prevode vlastníctva bytu uzatvorená dňa 9.5.2011 medzi odporcom v 1.rade a odporcom v 2.rade je neplatná. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že s odporcom v 1.rade uzatvorili manželstvo dňa 27.10.1990, odporcovi v 1.rade bol rozhodnutím Jednotného roľníckeho družstva 9. mája v Senici pridelený jednoizbový byt č. 106 na 1. poschodí bytového domu č. 165 v Čáčove. Medzi vlastníkom bytu Jednotným roľníckym družstvom 9. mája v Senici a odporcom v 1.rade bola dňa 18.12.1990 spísaná dohoda o užívaní bytu. Odporca v 1.rade bol od 15.12.1987 do 3.9.1996 zamestnancom Poľnohospodárskeho družstva Senica. Predmetný byt navrhovateľka a odporca v 1.rade spoločne užívali od jeho pridelenia, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 10C/3/2011-30 zo dňa 28.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2011. Dňa 9.5.2011 uzatvoril odporca v 1.rade ako kupujúci a odporca v 2.rade ako predávajúci zmluvu o prevode vlastníctva bytu, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k bytu č. 2 nachádzajúcemu sa vo vchode č. 1 na prvom poschodí v bytovom dome s.Č.. XXX, vrátane príslušenstva bytu a spoluvlastníckeho podielu vo výške 1081/10000-in na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu a na pozemkoch bližšie označených v návrhu, zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. a obec K.. Odporca v 1.rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval navrhovateľku na uvoľnenie bytu, ďalším listom jej oznámil, že od 2.4.2013 bude byt komplexne rekonštruovať, budú vymenené zámky na vstupných dverách a nebude mať prístup do bytu vôbec. Navrhovateľka písomne požiadala odporcu v 1.rade, aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zamedzeniu prístupu navrhovateľky do bytu. Odporca v 2.rade v Stanovisku k bytu zo dňa 25.3.2013 uvádza, že predmetný byt nemal nikdy

charakter služobného bytu. Ako vlastník predmetného bytu je na LV č. XXXX S. E..Ú.. B. X. K. zapísaný odporca v 1.rade. Okresný súd Senica uznesením č.k. 4C/25/2013-28 zo dňa 28.3.2013 uložil odporcovi v 1.rade povinnosť znášať právo žalobkyne užívať byt a bývať v byte a zároveň sa zdržať zásahov do práv navrhovateľky užívať byt a bývať v predmetnom byte do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 9.5.2011, tiež uložil navrhovateľke povinnosť podať na Okresný súd Senica návrh na určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporca v 1.rade dňa 2.4.2013 zabránil navrhovateľke bývať v byte a užívať byt a to tým, že vymenil zámky na byte, odmietol odovzdať navrhovateľke kľúč od bytu. Vec bola riešená aj prostredníctvom privolanej hliadky Mestskej polície Senica, odporca v 1.rade odmietol navrhovateľku do bytu pustiť. Navrhovateľka nemôže byt užívať, odporca v 1.rade jej v užívaní bytu bráni, navrhovateľka nemá možnosť iného bývania. V odôvodnení návrhu ďalej navrhovateľka uviedla, že navrhovateľka a odporca v 1.rade sa počas trvania manželstva stali spoločnými nájomcami predmetného bytu, zo stanoviska odporcu v 2.rade vyplýva, že byt nemal nikdy charakter služobného bytu. Nájomcom bytu ku dňu spísania zmluvy o prevode vlastníctva bytu dňa 9.5.2011 bol nielen odporca v 1.rade ale aj navrhovateľka, zmluva mala byť teda spísaná medzi odporcom v 2.rade ako predávajúcim a navrhovateľkou ako kupujúcou a odporcom v 1.rade ako kupujúcim. Zmluva bola uzatvorená v čase, kedy navrhovateľka a odporca v 1.rade boli manželia, mali teda nadobudnúť predmetnú nehnuteľnosť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak sa tak nestalo, zmluva o prevode vlastníctva zo dňa 9.5.2011 je neplatná, nakoľko svojim obsahom odporuje zákonu č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a zároveň i Občianskemu zákonníku. Ani právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva sa neskončil nájomný vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom v 2.rade. Právo uzatvoriť zmluvu o prevode vlastníctva bytu patrí odporcovi v 1.rade ako aj navrhovateľke, nakoľko obaja boli nájomcami bytu. Naliehavý právny záujem navrhovateľky na určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu je daný tým, že jej uzatvorením bolo upreté právo navrhovateľke stať sa spoluvlastníčkou sporného bytu, navrhovateľka bola ukrátená v majetkovej sfére a zároveň jej bolo upreté právo bývať v predmetnom byte.

Odporca v 1.rade s návrhom nesúhlasil. V písomnom vyjadrení uviedol, že navrhovateľka nemala nikdy právny nárok na užívanie bytu z titulu nájomcu, pretože nájomcom nikdy nebola. Byt užívala len ako manželka odporcu s jeho súhlasom. Nájomcom bol v zmysle § 25 zák.č. 41/1964 Zb. len odporca, a to na základe rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa 18.12.1990 a dohody o užívaní tzv. podnikového bytu zo dňa 18.12.1990. Právny režim sa riadil zák.č. 41/1964 zv., podľa ktorého nemohol vzniknúť tzv. spoločný nájom medzi manželmi tak, ako tomu bolo u bytov vo vlastníctve Okresných stavebných bytových družstiev (OSBD), kde sa stal aj manžel nájomcom takéhoto bytu a pri vyporiadaní BSM po rozvode bol predmetom vyporiadania aj podiel na členstve (členský podiel). Predmetný byt takýmto nebol. V tomto prípade sa jednalo o byty z bytovej výstavby jednotných roľníckych družstiev (podnikové byty), vid' § 25 ods. 2 zák.č. 41/1964 Zb. Z týchto dôvodov nie je možné bez ďalšieho aplikovať ustanovenie § 16 zák. č. 182/1993 Z.z., pretože navrhovateľka nebola nikdy nájomcom predmetného bytu, jediným nájomcom bol odporca a navrhovateľka bývala v byte so súhlasom odporcu počas manželstva. Dňa 30.5.2011 sa stal právoplatným rozsudok o rozvode manželstva navrhovateľky a odporcu, dňa 30.8.2011 bol povolený vklad kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva podnikového bytu N.-XXXX/XX a odporca sa stal výlučným vlastníkom predmetného bytu. Že sa jedná o podnikový (služobný) byt slúži ako dôkaz Dohoda o užívaní bytu zo dňa 18.12.1990, konkrétne ustanovenie čl. I bod 2, kde sa uvádza: „Jednotné roľnícke družstvo 9.mája v Senici prenecháva byt do osobného užívania s účinnosťou od 1.12.1990 na dobu pracovnej činnosti v JRD. V prípade skončenia pracovného pomeru u JRD je tento povinný byt do jedného mesiaca uvoľniť.“ Na základe uvedeného bola kúpna zmluva uzatvorená správne len s nájomcom bytu, ktorým v ten dobe bol odporca. Návrh navrhol zamietnuť.

Odporca v 2.rade s návrhom taktiež nesúhlasil. V písomnom vyjadrení uviedol, že s názorom navrhovateľky o vzniku práva spoločného nájmu manželmi k predmetnému bytu sa nemožno stotožniť. Odporcovi v 1.rade vzniklo k bytu právo osobného užívania na základe Rozhodnutia o pridelení bytu a Dohody o užívaní bytu zo dňa 18.12.1990, jednalo sa o byt v bytovom dome postavený z vlastných voľných prostriedkov odporcu v 2.rade a charakter tohto bytu bol taký, že sa jednalo o byt trvale určený pre ubytovanie pracovníkov organizácie a k takémuto bytu nevzniklo a ani neskôr nemohlo vzniknúť právo spoločného užívania bytu manželmi. Podľa prechodného ustanovenia § 871 ods. 4 Občianskeho zákonníka osobné užívanie bytov slúžiacich na trvalé ubytovanie pracovníkov organizácie sa mení na nájom služobného bytu, pokiaľ tieto byty spĺňajú kritériá ustanovené zákonom pre služobné byty, pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené, mení sa také osobné užívanie na nájom. V tomto prechodnom

ustanovení nie je teda upravená situácia ženatého pracovníka a toto ustanovenie nič nehovorí o tom, že toto osobné užívanie bytu trvale určeného na ubytovanie pracovníkov sa mení na spoločný nájom. Podľa § 871 ods. 1 OZ právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom. Teda spoločné užívanie iných bytov ako bytov trvale určených pre ubytovanie pracovníkov. V § 871 ods. 1 posledná veta je riešená iba premena spoločného užívania bytu manželmi na spoločný nájom bytu manželmi. Z toho je potom nutné vyvodiť, že § 103 ods. 1 OZ, na ktorý sa navrhovateľka odvoláva, sa vzťahuje iba na prípady, ktoré nastanú po 1.1.1992. Za danej situácie odporca v 2.rade uzatvoril s odporcom v 1.rade platnú zmluvu o prevode vlastníctva bytu ako s nájomcom bytu podľa § 16 zák.č. 182/1993. Tiež sa nestotožnil s názorom navrhovateľky, že zmluva bola uzatvorená v čase, keď boli navrhovateľka a odporca v 1.rade manželia a mali byť nadobudnúť do BSM. Jediným nájomcom bol odporca v 1.rade a len s ním mohol odporca v 2.rade uzatvoriť zmluvu o prevode vlastníctva bytu. Pre nadobudnutie vlastníckeho práva sú rozhodujúce účinky vkladu, ktoré v danom prípade nastali dňom 2.8.2011, teda po právoplatnosti rozsudku súdu o rozvoде manželstva. Týmto dňom odporca v 1.rade nadobudol vlastnícke právo k bytu a okamih podpísania zmluvy o prevode vlastníctva bytu je v tomto smere bezvýznamný. Odporca v 2.rade navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný.

K vyjadreniam odporcov navrhovateľka zaslala písomné stanovisko. Nesúhlasila s tvrdením, že nikdy nebola nájomcom predmetného bytu a nájomcom bol len žalovaný v 1.rade. Poukázala na ustanovenia §§ 24 ods. 1, 25 ods. 2 zák.č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi, § 7 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb., §§ 703 ods. 1, 871 ods. 1, 4 OZ a § 1 ods. 5 zák.č. 189/1992 Zb.. Ďalej uviedla, že z rozhodnutia o pridelení bytu môže vyplývať, že byt bol pridelený v súlade s § 25 zák.č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi, no zároveň sa možno dočítať, že by mohlo ísť o podnikový byt pridelený pracovníkovi organizácie. Pred podaním návrhu na súd sa preto obrátila na odporcu v 2.rade s otázkou, či sporný byt nikdy nemal charakter služobného bytu a nikdy neplanil účel služobného bytu. V stanovisku rozobrala dve situácie: I. jednalo sa o byt z bytovej výstavby jednotného roľníckeho družstva a za II. jednalo sa o podnikový byt. V bode I. uviedla, že ak by sa na byt vzťahovalo ustanovenie § 25 ods. 2 zák.č. 41/1964 Zb., ktorý je výslovne uvedený v rozhodnutí o pridelení bytu, byt by patril do kategórie bytu z bytovej výstavby jednotných roľníckych družstiev, ktorý bol samostatnou kategóriou bytu, odlišnou od podnikového bytu. Sporný byt nespadal pod zákonnú definíciu bytu trvalo určeného pre ubytovanie pracovníka organizácie. Keďže nešlo o byt trvale určený pre ubytovanie pracovníka organizácie, v žiadnom prípade sa osobné užívanie predmetného bytu s účinnosťou od 1.1.1992 nemohlo zmeniť na nájom služobného bytu (§ 871 ods. 4 OZ). V prospech skutočnosti, že sporný byt nebol podnikovým bytom svedčí aj to, že rozhodnutie o pridelení bytu vydalo JRD 9.mája v Senici a nie miestny národný výbor, ktorý v zmysle § 24 ods. 1 zák.č. 41/1964 Zb. prideloval byty. Spoločný nájom bytu manželov teda vznikol dňa 1.1.1992, nakoľko sa odporca stal nájomcom bytu za trvania manželstva. V bode II. poukázala na to, že ak by sa na byt vzťahovalo ust. § 24 ods. 2 zák.č. 41/1964 Zb. a sporný byt by bol podnikovým bytom, nájom bytu sa od 1.1.1992, ako bytu slúžiaceho na trvalé ubytovanie pracovníka organizácie, zmenil na nájom služobného bytu. No ak by aj k 1.1.1992 mal predmetný byt charakter služobného bytu a vznikol by nájom služobného bytu žalovanému v 1.rade, byt by stratil charakter služobného bytu v zmysle § 1 ods. 5 zák.č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájomom bytov a bytovými záhradami najneskôr dňa 3.12.1996. Odporca v 1.rade bol zamestnancom odporcu v 2.rade od 15.12.1987 do 3.9.1996. Odporca v 2.rade ako prenajímateľ nevypovedal v lehote 3 mesiacov od skončenia pracovného pomeru nájom bytu, teda najneskôr ku dňu 3.12.1996 by zároveň vznikol spoločný nájom bytu manželov. V oboch prípadoch vznikol navrhovateľke a odporcovi v 1.rade spoločný nájom bytu manželmi, ktorý trval i v čase podpisu zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 9.5.2011, navrhovateľka bola nájomníčkou bytu a mala právo nadobudnúť byt do spoluvlastníctva s odporcom v 1.rade a toto právo nestratila ani rozvodom manželstva. Poukázala tiež na uzavretie zmlúv o prevode vlastníctva bytov č. 1, č.3 a č. 6, ktoré nadobudli do BSM manželské páry.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výpisom z LV Č.. XXXX pre obec a k.ú. K., rozhodnutím o pridelení bytu zo dňa 18.12.1990, dohodou o užívaní bytu zo dňa 18.12.1990, potvrdením o zamestnaní odporcu v 1.rade, spisom Okresného súdu Senica sp.zn. 10C/3/2011, z neho najmä rozsudkom č.k. 10C/3/2011-30 zo dňa 28.4.2011, zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 9.5.2011, písomnou korešpondenciou pred podaním návrhu, stanoviskom k bytu odporcu v 2.rade, záznamom z obchádzkovej činnosti, podaním navrhovateľky na OO PZ Senica a zistil tento skutkový stav veci:

Rozhodnutím o pridelení bytu vydaným Jednotným roľníckym družstvom 9. mája v Senici dňa 18.12.1990 prideliť JRD v Senici odporcovi v 1.rade podľa § 25 zák. č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi byt pozostávajúci z jednej izby, kuchyne a príslušenstva v Čáčove, č. domu XXX poschodie X, Č. C. XXX, ktorého vlastníkom bolo JRD 9. mája v Senici. Jednotné roľnícke družstvo 9. mája v Senici dohodou o užívaní bytu zo dňa 18.12.1990 prenechalo byt do osobného užívania odporcovi v 1.rade s účinnosťou od 1.12.1990 na dobu pracovnej činnosti. Z potvrdenia o zamestnaní súd zistil, že pracovnoprávny vzťah odporcu v 1.rade u Poľnohospodárskeho družstva Senica - odporcu v 2.rade vznikol 15.12.1987 a skončil 3.9.1996. Dňa 9.5.2011 odporca v 2.rade ako predávajúci a odporca v 1.rade ako kupujúci uzavreli zmluvu o prevode vlastníctva bytu podľa § 5 ods. 1 zák. č. 182/1993 o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Predmetom prevodu bol byt č. 2 - jednoizbový nachádzajúci sa v bytovom dome s.e. XXX na parc.Č.. XXXX v Senici časť Čáčov na I. nadložnom podlaží, vrátane príslušenstva bytu - pivnice č. 15,16, 18, ako aj spoluvlastnícky podiel 1 081/10 000 na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu a na pozemkoch, všetko bližšie špecifikované v zmluve. Z čiastočného výpisu z LV č. 8541 pre obec a k.ú. Senica vyplýva, že ako vlastníkom vyššie uvedeného bytu je uvedený odporca v 1.rade na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.8.2011. Manželstvo navrhovateľky a odporcu v 1.rade bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 10C/3/2011-30 zo dňa 28.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2011. Právny zástupca odporcu v 1.rade listom zo dňa 28.1.2013 vyzval navrhovateľku, aby sa do 4.2.2013 písomne vyjadrila, dokedy je ochotná sa odsťahovať z bytu. Listom zo dňa 18.3.2013 jej oznámil, že budú vymenené zámky na vstupných dverách. Dňa 25.3.2013 odporca v 2.rade navrhovateľke zaslal stanovisko k bytu, ktorým potvrdil, že predmetný byt nikdy nemal charakter služobného bytu a nikdy ani neplnil účel služobného bytu. Právna zástupkyňa navrhovateľky v liste zo dňa 25.3.2012 oznámila právnenému zástupcovi odporcu v 1.rade, že k predmetnému bytu nepochybne vzniklo právo spoločného nájmu bytu počas manželstva, jej klientka bola ku dňu 9.5.2011 stále nájomníčkou predmetného bytu, preto mala taktiež právo na uzatvorenie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, nakoľko sa tak nestalo, bol porušený zákon. Podľa záznamu z obchádzkovej činnosti Mestskej polície Senica zo dňa 2.4.2013 bola hliadka požiadaná právnu zástupkyňou navrhovateľky o vykonanie asistencie pri výkone predbežného opatrenia, odporca v 1.rade sa vyjadril, že byt je výlučne jeho majetkom a navrhovateľku do bytu nepustí, upozornenia hliadky nerešpektoval a navrhovateľku do bytu nepustil. O prešetrenie celej situácie požiadala navrhovateľka aj OO PZ Senica, nakoľko skutočnosť mohli nasvedčovať tomu, že došlo k spáchaniu trestného činu. Z výpisu z LV č. XXXX pre obec a k.ú. K. súd zistil, že ako vlastníci bytu č. 1 v bytovom dome, v ktorom sa nachádza aj predmetný byt č. 2, sú zapísaní P. L. a E. L. v spoluvlastníckom podiele 1/1, ako vlastníci bytu č. 3 sú zapísaní R. E. a O. E. v spoluvlastníckom podiele 1/1, ako vlastníci bytu č. 4 je zapísaný odporca v 2.rade, ako vlastníci bytu č. 5 je zapísaný Q. Z. a ako vlastníci bytu č. 6 sú T. P. L. a B. L. v spoluvlastníckom podiele 1/1. S výnimkou odporcu v 2.rade všetci vlastníci bytov nadobudli vlastníctvo na základe zmlúv o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.8.2011.

Výsluchom navrhovateľky mal súd preukázané, že podľa jej názoru mala byť pri odkupovaní bytu aj ona, s odporcom v 1.rade ešte neboli právoplatne rozvedení, má teda nárok v byte bývať. V byte bola vymenená fabka, keby nemala navrhovateľka brata, nemala by kde bývať.

Výsluchom odporcu v 1.rade súd zistil, že navrhovateľka vedela o tom, že ide byt odkupovať, boli rozvedení dňa 27.4.2011, chýbala iba právoplatnosť rozsudku. Odporca v 1.rade toto považoval za to, že sú už rozvedení a dňa 8.5.2011 uzavrel zmluvu o prevode vlastníctva k bytu. Navrhovateľku nechal v byte bývať ešte dva roky po rozvode, fabku na byte nevymenil svojvoľne, predtým jeho právny zástupca písal navrhovateľke dva listy. Nie je pravdou, že by navrhovateľka nemala kde bývať. V byte, ktorý je jednoizbový, býva odporca v 1.rade s plnoletým synom, u odporcu v 2.rade je opätovne zamestnaný. Jeho výpoveď doplnila právna zástupkyňa, ktorá uviedla, že právne účinky prevodu vlastníckeho práva nastávajú až vkladom do katastra nehnuteľností, a to 30.8.2011, teda tri mesiace po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva. Podľa jej názoru však účastníkom ani nevznikol spoločný nájom a zmluva bola uzavretá platne.

Právny zástupca odporcu v 2.rade na pojednávaní pred súdom uviedol, že odporca v 1.rade nadobudol predmetný byt do osobného užívania na základe rozhodnutia predstavenstva JRD v Senici zo dňa 18.12.1990, následne bola spísaná aj dohoda o odovzdaní bytu. Je nepochybné, že odporcovi v 1.rade bol byt pridelený v zmysle § 25 ods. 1 zák.č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi. Predmetný byt nespĺňa podmienky služobného bytu, vtedy podľa vyhl. č. 45/1964 ako aj následne podľa zák. č. 189/1992. V

čase platnej úpravy pridelenia bytu išlo o byty určené pre trvalé ubytovanie zamestnancov organizácie, navrhovateľka v byte bývala len vzhľadom na rodinnoprávny vzťah s užívateľom bytu, navrhovateľke nemohlo vzniknúť právo na spoločné užívanie bytu a následne ani spoločný nájom po zmene platnej legislatívy. Ďalej poukázal na § 871 ods. 4 OZ, kedy sa osobné užívanie bytu zmenilo na nájom služobného bytu len za predpokladu, že byt spĺňa kritériá stanovené zákonom, ak tieto podmienky nie sú splnené, osobné užívanie sa mení na nájom. Podľa jeho názoru sa teda odporca v 1.rade stal výlučným nájomcom bytu. V čase uzatvárania zmluvy o prevode vlastníctva bytu boli navrhovateľka a odporca v 1.rade ešte manželia, boli rozvedení, zatiaľ neprávoplatne, avšak účinky vkladu o zmluvy o prevode vlastníctva nastali až tri mesiace po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде, pričom treba vychádzať nie z dátumu uzavretia zmluvy, ale až od dátumu vkladu do katastra nehnuteľností. Na základe uvedených skutočností považoval uzavretú zmluvu o prevode vlastníctva bytu platnú a navrhol návrh zamietnuť.

Právni zástupcovia účastníkov poukázali na viaceré rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch.

Právna zástupkyňa navrhovateľky zaslala súdu právny rozbor veci a judikáty, pričom poukázala na odlišnosť právnych poriadkov v danej oblasti v Českej a Slovenskej republike, mala za to, že súd by mal zohľadniť zjednocujúci výklad Kolégia Navyššieho súdu SR k problematike vzniku práva spoločného nájmu manželov. Podľa jej právneho názoru v prípade ak bol byt pridelený podľa § 25 ods. 1 zák.č. 41/1964 Zb. išlo o byt trvale určený pre ubytovanie pracovníka (§ 7 vyhl. č. 45/1964 Zb.), na daný prípad treba aplikovať § 871 ods. 1 OZ a nie § 871 ods. 4 OZ, keďže nájomný vzťah vznikol počas manželstva navrhovateľky a odporcu v 1.rade. Právo spoločného nájmu navrhovateľky a odporcu v 1.rade tak vzniklo dňa 13.5.1992. V prípade ak bol byt pridelený podľa § 25 ods. 2 zák.č. 41/1964 Zb. treba zistiť, či sa nejednalo o podnikový alebo služobný byt. Podľa jej názoru nešlo o podnikový byt a právo spoločného užívania bytu manželmi vzniklo v okamihu jeho pridelenia (§ 175 ods. 1 OZ v spojení s § 182 OZ), t.j. 1.1.1992 spoločný nájom bytu manželmi. V prípade ak by bol sporný byt bytom trvale určeným pre ubytovanie pracovníka organizácie (§ 7 vyhl. č. 45/1964 Zb.) sa po nadobudnutí účinnosti zák.č. 509/1991 Zb. a zák.č. 189/1992 Zb. stal služobným bytom a dňom 4.12.1996 vznikol spoločný nájom bytu manželmi.

Právne stanoviská k predmetnej veci zaslali aj právni zástupcovia odporcov v 1. a 2.rade. Opätovne poukazovali na príslušnú právnu úpravu a rozhodnutia súdov k danej problematike. Podrobne sa zaoberali charakterom bytov podnikových, bytov vystavaných v podnikovej bytovej výstavbe a bytov služobných, ako aj následnému vzniku práva spoločného užívania bytu, neskôr spoločnému nájmu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 175 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka /účinného ku dňu pridelenia bytu/, ak za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich nadobudnú právo užívať byt, vznikne právo spoločného užívania bytu manželmi. Ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na pridelenie družstevného bytu, vznikne s právom spoločného užívania i spoločné členstvo manželov v družstve, z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak manželia spolu trvale nežijú.

Podľa § 182 Občianskeho zákonníka /účinného ku dňu pridelenia bytu/, ustanovenia § 172 až 181 neplatia pre byty trvale určené pre ubytovanie pracovníkov organizácie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi /účinného ku dňu pridelenia bytu/, podnikové byty, byty Ministerstva vnútra a byty v domoch ľudových bytových družstiev prideliuje miestny národný výbor na návrh organizácie hospodáriacej s podnikovými bytmi, orgánu Ministerstva vnútra alebo ľudového bytového družstva.

Podľa § 25 ods. 1, 2 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi /účinného ku dňu pridelenia bytu/, byty vystavané v podnikovej bytovej výstavbe z vlastných voľných prostriedkov podniku (§ 16 ods. 4) a služobné byty prideliuje organizácia hospodáriaca s týmito bytmi po predchádzajúcom súhlase závodného výboru základnej organizácie Revolučného odborového hnutia po prejednaní na jej členskej schôdzi a po vyjadrení miestneho národného výboru. Byty z bytovej výstavby jednotných roľníckych družstiev prideliuje predstavenstvo jednotného roľníckeho družstva po schválení členskou schôdzou. Ak

nepridelí predstavenstvo jednotného roľníckeho družstva byt do 6 mesiacov po jeho uvoľnení, môže ho miestny národný výbor prideliť uchádzačovi zapísanému v miestnom poradníku.

Podľa § 66 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi /účinného ku dňu pridelenia bytu/, podnikové byty sú byty trvale určené pre ubytovanie pracovníkov hospodárskych, rozpočtových alebo iných organizácií, najmä byty v domoch, ktoré organizácie vystavali ako investori alebo získali alebo získajú zo štátnej bytovej výstavby. Miestne národné výbory vedú zoznamy podnikových bytov.

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi /účinného ku dňu pridelenia bytu/, služobné byty sú byty zriadené pri verejných a prevádzkových budovách, alebo vystavané pri prevádzkových objektoch zdravotníckych zariadení, pri školách a školských zariadeniach alebo pri ústavoch sociálnej starostlivosti, pokiaľ sa tieto byty užívajú pre ubytovanie pracovníkov, ktorí sú poverení strážením týchto budov, objektov, zariadení a ústavov alebo sú z iných služobných (pracovných) dôvodov povinní v nich bývať preto, že by inak bola ohrozená prevádzka podniku (ústavu, zariadenia) alebo znemožnený výkon ich zamestnania.

Podľa § 7 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, byty trvale určené pre ubytovanie pracovníka organizácie sú podnikové byty, / ustanovenie § 66 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi/, byty vystavané v podnikovej bytovej výstavbe z vlastných voľných prostriedkov podnikov /ustanovenia § 17 a nasl. vyhlášky ministra financií č.94/1959 Ú. l. (Ú. v.) o financovaní, úverovaní a kontrole družstevnej a podnikovej bytovej výstavby v znení vyhlášok č.47/1960 Zb. a č. 44/1961 Zb. /a služobné byty. /ustanovenie § 67 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi/.

Podľa § 871 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom. Osobné užívanie bytov slúžiacich na trvalé ubytovanie pracovníkov organizácie sa mení na nájom služobného bytu, pokiaľ tieto byty spĺňajú kritériá ustanovené zákonom pre služobné byty; pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené, mení sa také osobné užívanie na nájom.

Podľa § 1 ods. 1 až 6 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami, služobným bytom je byt, ktorého nájomca vykonáva prácu, na ktorú je nájom služobného bytu viazaný.

(2) Služobným bytom je

a) byt postavený v prevádzkovej, verejnej alebo verejnoprospešnej stavbe a trvale určený na bývanie pracovníka povereného strážením, údržbou, obsluhou alebo inou obdobnou činnosťou prevádzkového charakteru, bez ktorej nie je prevádzka možná, najmä byt, ktorý je súčasťou školy alebo školského zariadenia, zdravotníckeho zariadenia, zariadenia sociálnej starostlivosti, hájovne, stavby slúžiacej vodnému hospodárstvu alebo železničnej doprave,

b) byt v obytnom dome trvale určený na bývanie pracovníka, ktorý je vlastníkom alebo správcom tohto domu, poverený údržbou domu alebo výkonom niektorých služieb pre nájomcov bytov v dome (domovnícky byt),

c) byt stavebne súvisiaci s nebytovými priestormi určenými na výkon obchodnej, výrobnnej alebo inej podnikateľskej alebo prevádzkovej činnosti a trvale určený na bývanie osoby, ktorá vykonáva v týchto nebytových priestoroch uvedenú činnosť,

d) byt trvale určený na bývanie zahraničného lektora, ktorý sa podieľa na výchove a vzdelávaní žiakov alebo študentov v školách alebo zariadeniach, alebo zahraničného stážistu,

e) byt získaný vojenskou správou zo štátnej bytovej výstavby podľa doterajších predpisov, ak jeho nájomcom ku dňu účinnosti tohto zákona je vojak z povolania (vojenský byt),

f) byt získaný Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Federálnym ministerstvom vnútra alebo Zborom väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „ozbrojený zbor“) zo štátnej bytovej výstavby podľa doterajších predpisov, ak jeho nájomcom ku dňu účinnosti tohto zákona je policajt Policajného zboru Slovenskej republiky, Federálneho policajného zboru alebo Zboru hradnej polície alebo príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „príslušník“).

(3) Povahu služobného bytu má aj byt v obytnom dome vo vlastníctve štátu s bytmi trvale určenými

a) na bývanie vojakov z povolania a občianskych pracovníkov vojenskej správy, ktorý je vo vojenskom priestore,

b) na bývanie príslušníkov ozbrojených zborov, ktorý je v priestoroch vyhradených pre ozbrojené zbory.

(4) Nájomcom služobného bytu môže byť iba ten, kto vykonáva prácu, na ktorú je nájom služobného bytu viazaný. Na uzavretie nájomnej zmluvy je potrebný súhlas orgánu alebo fyzickej alebo právnickej osoby, pre ktorú nájomca vykonáva prácu, ak tento orgán alebo fyzická alebo právnická osoba nie je zároveň prenajímateľom.

(5) Povahu služobného bytu stráca byt vtedy, keď nájomca služobného bytu prestal vykonávať prácu, na ktorú je nájom služobného bytu viazaný, a prenajímateľ do troch mesiacov nevypovedal nájom.

(6) Ak sú pochybnosti o tom, či byt je služobným bytom, rozhodne o charaktere bytu obec po vyjadrení orgánu alebo fyzickej alebo právnickej osoby uvedenej v odseku 4.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 182/1993 z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov /účinnom v čase uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva bytu/, tento zákon upravuje spôsob a podmienky nadobudnutia vlastníctva bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, práva a povinnosti vlastníkov týchto bytových domov, práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ich vzájomné vzťahy a práva k pozemku.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov /účinnom v čase uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva bytu/, vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v dome sa nadobúda

a) na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome s vlastníkom domu alebo s právnickou osobou, ktorá má právo hospodárenia k domu, s vlastníkom bytu alebo nebytového priestoru,

b) na základe zmluvy o výstavbe domu, vstavbe alebo nadstavbe,

c) dedením,

d) rozhodnutím štátneho orgánu.

(2) Byt alebo nebytový priestor v dome môže byť vo vlastníctve fyzickej osoby alebo právnickej osoby, v podielovom spoluvlastníctve fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov /účinnom v čase uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva bytu/, byt, ktorého nájomcom je fyzická osoba, môže vlastník domu (§ 5 ods. 5) previesť do vlastníctva len tomuto nájomcovi, ak nie je nájom bytu dohodnutý na určitý čas. Týmto ustanovením nie je dotknuté predkupné právo spoluvlastníka domu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Medzi účastníkmi bolo sporné, či navrhovateľka mala právo uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu spolu s odporcom v 1.rade ako spoločná nájomníčka bytu. Ak by toto právo mala, zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 9.5.2011 by z tohto titulu mohla byť neplatná. V konaní bolo treba ustáliť aký charakter mal predmetný byt od doby jeho pridelenia odporcovi v 1.rade a či sa tento následne zmenil. Tiež sa bolo potrebné zaoberať skutočnosťou, či v priebehu užívania bytu od jeho pridelenia až do prevodu jeho vlastníctva na odporcu v 1.rade nevzniklo právo spoločného nájmu navrhovateľke a odporcovi v 1.rade ako manželom.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a najmä príslušnú zákonnú úpravu súd dospel k záveru, že byt bol odporcovi v 1.rade /v tom čase zamestnancovi odporcu v 2.rade/ pridelený odporcom v 2.rade /medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jedná o ten istý subjekt, len inak označený v čase pridelenia bytu/ podľa § 25 zák. č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi. Medzi účastníkmi ďalej nebol sporný predmet sporu, konkrétny byt, ktorý mal v čase rozhodnutia o pridelení bytu iné číslovanie. I keď z rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa 18.12.1990 nevyplýva, podľa ktorého odseku § 25 zák. č. 41/1964 Zb. bol byt pridelený, súd mal za to, že ide o pridelenie podľa odseku 2 tohto ustanovenia, nakoľko to vyplýva najmä z právnej formy odporcu v 2.rade, ktorý bol jednotným roľníckym družstvom. Zákon č. 41/1964 Zb. špecifikuje aj pojem podnikového bytu v § 66 a pojem služobného bytu v § 67. Z uvedeného súd dospel k záveru, že predmetný byt nebol v tom čase bytom podnikovým ani služobným, ale osobitným druhom bytu, a to bytom z bytovej výstavby jednotných roľníckych družstiev. I keď podnikový byt evokuje síce rovnaký charakter bytu vzhľadom k povinnostiam užívateľa bytu, ako je to u bytu z bytovej výstavby jednotného roľníckeho družstva, podľa názoru súdu rozdiel vyplýva práve z členenia a pojmu socialistických

organizácií, pričom družstvá mali vždy osobitné právne postavenie, družstevné socialistické vlastníctvo bolo odlišné od vlastníctva socialistických organizácií. Podnikové byty mohli socialistické organizácie vystavať ako investori alebo ich mohli získať zo štátnej bytovej výstavby, zoznamy podnikových bytov viedli miestne národné výbory. Družstevné byty sú podľa názoru súdu osobitnou kategóriou, jednak z hľadiska na ich pridelovanie ako i financovanie ich výstavby, resp. povoľovací proces výstavby. Takéto byty prideluje predstavenstvo jednotného roľníckeho družstva po schválení členskou schôdzou. V tomto smere súd vidí pochybenie v rozhodnutí o pridelení bytu /použitie §8, §15 a §16 zák. č. 41/1964 Zb. môže vyvolať právny názor, že sa jedná o podnikový byt/, i keď aj jednotné roľnícke družstvo na zabezpečenie spravodlivosti prideluje byty podľa poradníka. Z hľadiska investovania výstavby bytu ide podľa názoru súdu o byt vystavaný v podnikovej bytovej výstavbe z vlastných voľných prostriedkov podnikov, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 17 a nasl. vyhlášky ministra financií č.94/1959 Ú. I. (Ú. v.) o financovaní, úverovaní a kontrole družstevnej a podnikovej bytovej výstavby. Takýto byt má teda charakter bytu trvale určeného pre ubytovanie pracovníka organizácie v zmysle § 7 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Takýto charakter má aj byt podnikový v zmysle § 66 zák.č. 45/1964 Zb. /v prípade nestotožnenia sa právnych zástupcov účastníkov s právnym názorom súdu ohľadom charakteru bytu/. Je teda nepochybné, že predmetný byt je bytom trvale určeným pre ubytovanie pracovníka. Na tieto byty sa v čase pridelovania predmetného bytu podľa § 182 v tom čase účinného Občianskeho zákonníka nevzťahovali ustanovenia § 172 až 181 OZ, za danej platnej právnej úpravy teda nemohlo vzniknúť navrhovateľke právo spoločného užívania bytu manželmi spolu s odporcom v 1.rade. Súd sa stotožňuje s právnym názorom právnych zástupcov odporcov, že navrhovateľka mala len odvodené právo rodinného príslušníka v byte bývať, nakoľko právo užívať byt mal jej manžel - odporca v 1.rade. Medzi účastníkmi bolo sporné, že či sa toto právo užívať byt zmenilo zmenou legislatívy na nájom bytu odporcom v 1.rade alebo spoločný nájom manželov. Podľa názoru súdu na daný prípad treba jednoznačne aplikovať ustanovenie § 871 ods. 4 Občianskeho zákonníka /nie ods.1/, lebo to vyplýva z charakteru predmetného bytu ako bytu slúžiacieho na trvalé ubytovanie pracovníkov organizácie /tento charakter bol už vyššie súdom odôvodnený/. Osobné užívanie predmetného bytu sa teda zmenilo na nájom bytu, nie na nájom služobného bytu lebo predmetný byt nespĺňal požiadavky na služobný byt v zmysle § 1 ods. 1 až 6 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami. Súd mal za to, že výlučným nájomcom sa po novele Občianskeho zákonníka stal odporca v 1.rade, ktorému sa právo osobného užívania bytu zmenilo na nájom bytu, a navrhovateľka v byte bývala naďalej len z titulu rodinného zväzku a so súhlasom odporcu v 1.rade. S inými právnymi úvahami právnej zástupkyne navrhovateľky sa súd na základe uvedených skutočností nestotožnil. Novela občianskeho zákonníka podľa názoru súdu priniesla len terminologickú zmenu práva osobného užívania bytu na nájom, pričom určite nemala v úmysle dať niektorému z účastníkov právneho vzťahu viac práv ako mal doteraz, teda urobiť z odvodeného právaývania navrhovateľky spoločnú nájomníčku bytu. Uvedené nevyplýva ani zo zjednocujúceho výkladu Najvyššieho súdu SR predloženého právnou zástupkyňou navrhovateľky / tretí odsek zdola poslednej strany stanoviska občianskeho kolégia Najvyššieho súdu SR z 23.3.1994 Cpj 24/93/, podľa ktorého manželovi, ktorý nemal právo spoločného užívania bytu, nevznikol spoločný nájom, nakoľko tomu bránila kategória bytov určených pre ubytovanie pracovníkov organizácie. S ostatnými rozhodnutiami súdov sa súd oboznámil, pričom zhodnotil, že tieto riešia síce obdobné prípady, nie však rovnaké ako je predmet tohto sporu. Právna zástupkyňa navrhovateľky navrhovala vykonať dôkaz o tom, že niektoré byty v bytovom dome, v ktorom sa nachádza aj predmetný byt boli odpredané do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to konkrétnymi zmluvami o prevode vlastníctva bytov, do spisu následne doložila úplný list vlastníctva k bytovému domu, z ktorého súd zistil, že skutočnosti uvádzané právnou zástupkyňou sa zakladajú na pravde, toto považoval za preukázané listom vlastníctva a už ďalej nežadavať predmetné zmluvy o prevode vlastníctva bytov. K tomuto však treba uviesť, že tento dôkaz súd nepovažuje za dôležitý v danej veci, nakoľko sa súd nezaoberal inými bytmi, kde môžu byť právne skutočnosti rozdielne.

Súd mal teda za to, že zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 9.5.2011 bola uzavretá riadne s odporcom v 1.rade ako výlučným nájomcom predmetného bytu, je uzavretá v súlade so zákonom a je preto platná. Vzhľadom na vyššie uvedený právny rozbor je úplne irelevantné, či bol odporca v 1.rade ženatý. Len pre úplnosť treba uviesť, že manželstvo odporcu v 1.rade a navrhovateľky môže súd považovať za rozvedené až právoplatnosťou rozsudku o rozvedení manželstva. Za irelevantné súd považuje, že odporca v 1.rade nebol vždy zamestnancom odporcu v 2.rade, nakoľko neprišlo k ukončeniu jeho nájomného pomeru. Ďalej súd považuje za významný okamih uzavretia zmluvy, i keď právne účinky prevodu vlastníctva nastávajú až vkladom do katastra nehnuteľností, ak by

však navrhovateľka bola spoločnou nájomníčkou bytu, mala by právo na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu a v danom prípade by potom išlo o porušenie zákona, ktoré by mohlo spôsobiť neplatnosť zmluvy. V prejednávanej veci však navrhovateľka takéto právo na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu nemá, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcom v 1. a 2. rade, ktorí mali vo veci plný úspech, náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia odporcu v 1. rade vo výške 295,08 € (3 úkony právnej služby vo výške 60,07 € - príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 7.5.2013, vyjadrenie k návrhu dňa 9.5.2013, účasť na pojednávaní dňa 5.9.2013, a 1 úkon právnej služby vo výške 61,85 € - účasť na pojednávaní dňa 24.4.2014 + režijný paušál 31,47 €: 3x 7,81 €, 1x 8,04 € + cestovné náhrady vo výške 21,55 €) a z trov právneho zastúpenia odporcu v 2. rade vo výške 273,29 € (3 úkony právnej služby vo výške 60,07 € - príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 13.5.2013, vyjadrenie k návrhu dňa 15.5.2013, účasť na pojednávaní dňa 5.9.2013, a 1 úkon právnej služby vo výške 61,84 € - účasť na pojednávaní dňa 24.4.2014 + režijný paušál 31,24 €: 4x 7,81 €). Súd zároveň odporcovi v 1. rade priznal náhradu trov predbežného opatrenia nariadeného pod sp. zn. 4C/25/2013 pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 33,00 €, pričom mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia pri predbežnom opatrení, nakoľko neboli vyčíslené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15. dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí(§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.